

який повинен забезпечуватись якісним, ефективним поєднанням інституційного та методичного механізмів банківського регулювання та нагляду. При визнанні першочергової ролі міжнародного нагляду повинні розвиватись та враховуватись національні особливості банківської системи, фінансових ринків, реальної економіки, а також відбиватись в цілях, функціях та підходах до організації наглядової роботи.

Банківський нагляд дає можливість

задовольнити потреби банківської системи, а саме якісним, ефективним поєднанням інституційного та методичного механізмів банківського регулювання та нагляду. При визнанні першочергової ролі міжнародного нагляду повинні розвиватись та враховуватись національні особливості банківської системи, фінансових ринків, реальної економіки, а також відбиватись в цілях, функціях та підходах до організації наглядової роботи.

Література

1. Грушко В.І. Банківський нагляд [Текст]: навч. посіб. для студ. Вищ. навч. Закл./ В.І.Грушко, С.М.Лаптев, О.С.Любунь, К.С.Раєвський. – К.: Центр навч.л – ри, 2014. – 264 с.
2. Закон України "Про банки і банківську діяльність" [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1221-14>.
3. Закон України " Про національний банк України" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=679-14>.

УДК 658.147

ФОРМУВАННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

Бондаренко Ю. – ст. 4 курсу, гр. ЕППЗвн -41

Науковий керівник – викладач Гріщенко І.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Власний капітал – це сума грошових вкладів, що їх власник надає в повне господарське відання (володіння, користування, розпорядження) підприємству, яке він створює, або вартість відповідного майна.

Джерелом формування власного капіталу підприємства недержавної форми власності є грошові і матеріальні внески засновників. На державних підприємствах статутний фонд створюється в момент створення підприємства за рахунок державних коштів.

Як найбільш стабільна складова коштів підприємства статутний фонд розглядається як база при розрахунку багатьох економічних коефіцієнтів, котрі

характеризують фінансове становище підприємства, та в першу чергу автономність бізнесу.

Визначення термінів «формування власного капіталу» та «розміщення власного капіталу», що наведені у працях вітчизняних та зарубіжних економістів представлено у табл. 1.

В ході дослідження представленого в табл. 1 виявлено, що найпоширенішими визначеннями формування і розміщенні власного капіталу є трактування його як:

- майнових засобів;
- стартового (початкового) капіталу;
- джерела інвестування.

Таблиця 1

Визначення термінів «формування власного капіталу» та «розміщення власного капіталу»

Автор	Визначення терміну «формування власного капіталу»	Автор	Визначення терміну «розміщення власного капіталу»
1	2	3	4
Андріяш С.П.	Виділені на підприємство або залучені до нього фінансові ресурси у вигляді грошових коштів або вкладень у майно матеріальних цінностей та не матеріальних активів	Бакаев А.С.	Розподілення акцій між співвласниками у залежності від вкладеного внеску
Галяпина Л.В.	Частина фінансових ресурсів, які пущені в обіг, для отримання доходів, що вони приносять від цього обігу	Белюсов М.О.	Виконання до діяльності загальної вартості засобів в грошовому, матеріальному (нематеріальному) вираженні, які були інвестовані власниками
Пантелєєв В.П.	Вільні засоби, вкладені в суб'єкт господарювання на початку діяльності або впродовж його господарської діяльності з метою отримання прибутку (доходу)	Квітко В.А.	Реалізація наявних фінансових ресурсів, для використання у діяльності на початковому етапі господарського процесу
Чебанов А.В.	Наявні фінансові ресурси, які використовуються на розвиток початкового процесу діяльності підприємства	Пушкар М.С.	Процес пропорційного розподілення акцій між власниками у залежності від загального акціонерного пакету

Бутинець Ю.Ф.	Майнові ресурси та фінансові кошти підприємства, відображені в пасиві його бухгалтерського балансу	Гура Н.О.	Початкова матеріальна та грошова база, виділена для реалізації мети діяльності підприємства
Баверк Е.	Окрема частина фінансових ресурсів, задіяних підприємством в оборот, для отримання доходу, що вони приносять	Бругенберг В.А.	Стрявання засобів (як майнових так і грошових) на виконання підприємством фінансово-господарської діяльності
Лазаришина І.Д.	Загальна вартість засобів виражена в грошовій, матеріальній і нематеріальній формах, що були інвестовані у формування його активів	Ільницький Ю.	Введення до дії підприємством залучених до нього ресурсів у вигляді грошових коштів або майна, матеріальних цінностей та нематеріальних активів

Але, кожне з цих визначень неповністю відображає сутність процесу формування і розміщення власного капіталу, тому їх не можна використовувати в загальному розумінні. Вживання того чи іншого поняття напряму залежить від форми діяльності підприємства, форми його власності, кількості засновників тощо.

І тому, ми пропонуємо провести уточнення поняття «формування і розміщення власного капіталу»

як об'єкта обліку та аудиту – це вид капіталу (майнового та грошового) за організаційно-правовою формою підприємства, розмір якого визначається установчими документами відповідно до діючого на день внесення чинного законодавства і є сукупністю пропорційних внесків засновників (або учасників) в майно під час створення підприємства для забезпечення у подальшому його статутної діяльності.

Література

1. Гріщенко І.В. Забезпечення стійкого розвитку підприємств малого і середнього бізнесу в Україні // Науковий вісник ВКІ «Регіон: особливості розвитку і управління в умовах децентралізації влади». Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля». 2015. С. 113-116.
2. Гріщенко І.В. Види інвестиційно-інноваційної політики підприємств України // Науковий вісник ВКІ «Економіка: сучасні проблеми та перспективи розвитку в кризових умовах». Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля». 2014. С. 82-84.
3. Гріщенко І.В. Розвиток підприємств України на основі проектування інвестиційно-інноваційного потенціалу // Соціально-економічний розвиток України в умовах світової фінансової нестабільності: зб. наук. праць наук.-практ. конф. з міжнар. участю. 9 квітня 2014 р.- Вінниця: ВННІЕ ТНЕУ, 2014. С. 248 – 250.

УДК 658.147

ФОРМУВАННЯ ВНЕСКІВ ДО СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

Головащенко К. – ст. 3 курсу, гр. ЕППвн-31

Науковий керівник – викладач Гріщенко І.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Необхідність розгляду економічної сутності процесу формування власного капіталу обґрунтовує виокремлення його наступних функцій:

- основоположної (все майно, що було внесене до власного капіталу, складає майнову основу для ведення господарської діяльності підприємства під час його створення);

- регулятивної (визначається окрема частка кожного учасника, що має остаточний вплив в процесі розподілу майна під час виходу з підприємства);

- довгострокового фінансування (вкладення учасників використовуються підприємством протягом досить тривалого часу);

- організаційної (визначається організаційна структура підприємства, і тому являється фактором, що має вагомий вплив на процес управління підприємством);

- гарантійної (у більшості випадків гарантує виконання зобов'язань підприємства, що виникають перед третіми особами (контрагентами) в процесі його діяльності).

В основі досліджень проблемних питань обліку та аудиту власного капіталу покладено вивчення двох його базових концепцій – статичної і динамічної, що суттєво

сприяє процесу багатостороннього пізнання специфічних особливостей даного об'єкта дослідження. Якщо подивитись з точки зору теорії та практики бухобліку, то надалі залишається невирішеним питання стосовно доцільності оцінок власного капіталу або за історичною або за ринковою вартістю. Інша теорія, а саме, різноманітності балансів передбачає існування даних оцінок власного капіталу у паралельному застосуванні. Використання цього подвійного підходу до оцінки величини власного капіталу зумовлює виникнення об'єктивної необхідності у праві вибору суб'єктом господарської діяльності одного із методів оцінки: або методу «брутто», або методу «нетто».

Сутність методу «брутто» полягає в тому, що наявна інформація про неоплачений власний капітал має у собі самостійне значення, тобто розглядається як дебіторська заборгованість з послідуочим відображенням в активі балансу.

А метод «нетто», навпаки, надає можливість відображення заборгованості за внесками до власного капіталу в пасиві балансу підприємства як регулятив. Але, необхідно звернути увагу, що можливість